

NI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 15 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poština plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštne Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik III.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1923.

2. številka

Strokovni del.

Bistvene razlike med dosedanjim in novim poštним redom („Pravilnik za unutrašnju poštnu službu“, I. deo).

Člen 44., točka VI. Direkcija bo pošte ob pravem času obvestila, ali se bo dostava pošilk vršila v dosedanem obsegu ali ne.

Člen 45. Po točki I. se morajo vsa za izdajo došla pisma in od poštne uprave izdane dopisnice (zasebne ne) opečatiti z dohodnim pečatom.

Točka IV. Za dostavljanje priporočenih pošilk po dostavljalcih se bodo rabile pri vseh poštah dostavne knjižice, za pošiljke, katerih dohod se samo obvešča, pa posebna obvestila.

Točka VI., drugi odstavek. Oseba, ki napačno izročeno ali napačno prevzeto priporočeno pošiljko pridržati, se kaznuje zaradi kršitve pisemske tajnosti in prestopka zoper imovino in razen tega še po kazenskem zakonu.

Člen 46., točka I. Vrednostna pisma se dostavljajo proti potrdilu v dostavni knjižici, če je pa bilo o njih izdano obvestilo, proti potrdilu na obvestilu.

Člen 47., točka VI. Prejemnik, ki je izgubil poštno spremnico in kateremu se zaradi tega pošiljka dostavi z nadomestno spremnico, mora plačati prodajno vrednost nove spremnice in vse ostale pristojbine, ki so bile na izvorni spremnici v znamkah nalepljene.

Člen 51., točka IV. Imetniki predalov morajo plačati predalno najmanj za tri mesece vnaprej.

Točka V. V predal se lahko vlagajo tudi pošiljke drugih oseb, ako je imetnik predala pooblaščen, da sprejema pošiljke za te osebe.

O vknjiženih pošilkah se deva v predal obvestilo.

Točka VIII. Vsak imetnik predala si mora kupiti prejemalno knjigo, ki jo rabi hkrati kot izkaznico pri prevzemanju pošilk na pošti.

Točka IX. Imetnik predala sme uporabljati za prenos svoje pošte torbo s ključem.

Za odpiranje (in zapiranje) te torbe se plačuje posebna pristojbina.

Po točki XI. morajo vse državne, občinske in cerkvene oblasti, uradi itd. svoje navadne in priporočene pošiljke in pakete do izpod 600 Din. vrednosti same dvigati na pošti.

Točka XII. Vsaka oblast itd. si mora nabaviti prejemalno knjigo, ki jo rabi hkrati kot izkaznico.

Člen 53. V tem členu so novi predpisi, po katerih je urejeno dostavljanje pošilk za širše (zunanje) področje pri poštah, pri katerih ni uvedena selska dostava.

Izpremembe ali izjeme od tega novega poslovanja bomo ob pravem času objavili.

Ta člen slove:

I. Vsaka občina v zunanjem dostavnem področju, kamor ne hodi selski pismonoša in kjer ni občinske pošte, je dolžna, da pošlje svojega sla vsaj po trikrat na teden na pošto.

II. Občinski sel je dolžan odnašati s pošte razen službenih pošilk za občino tudi vse navadne pisemske pošiljke in obvestila o priporočenih pošilkah vseh strank, ki stanujejo v področju te občine.

III. Za odnašanje teh pošilk s pošte je dolžna vsaka občina na svoje stroške nabaviti za sla torbo z dvema ključema, od katerih se hrani eden pri občini, drugi pa na pošti.

IV. Ko pride občinski sel po pošiljke, mu izroči poštni uslužbenec navadne pisemske pošiljke za občino in za privatne stranke, potem obvestila o onih vknjiženih pošilkah, ki so med tem za občino in stranke došle, in tiste vknjižene pošiljke, o katerih je sel prinesel od pooblaščenih oseb podpisano obvestilo. Vse te pošiljke vpiše poštni uslužbenec v knjižico občinskega sla po stolpcih (obrazec št. 42), napravi črto pod zadnjim vpisom, potem pa potrdi vpis s pečatom in podpisom on in sel. Nato vloži knjižico za sla s pošilkami vred vprico sla v torbo in torbo zaklene.

V. O obvestilih, ki se nanašajo na došle vknjižene pošiljke za privatne stranke, vodi pošta posebno razvidnost v knjižici, ki se zove »Očevidnik« (obr. 41). V »Očevidnik« se natanko vpisujejo vsa obvestila in pošiljajo z »Očevidnikom« vred v torbi na občino. Občina je dolžna v »Očevidniku« potrditi prejem obvestil in zapisati dan izročitve posameznih obvestil, če so pa nedostavljiva, vzrok nedostavljivosti.

VI. Po povratku sla odpre občinski uslužbenec, ki mu je poverjeno poslovanje s pošto, torbo vprico sla in prevzame pošiljke in denar po vpisu v knjižici, obvestila pa po vpisu v »Očevidnik«. Če je vse v redu, potrdi prejem s svojim podpisom in občinskim pečatom na prostoru, ki je za to določen.

VII. Če ima občina svojega pismonoša, izroča pisma njemu, da jih dostavi, drugače pa jih hrani pri sebi. Če jih hrani pri sebi, določi občina čas, kdaj lahko pridejo stranke ponje, ali pa obvešča na

slovnike na ta način, da jih občinski sluga z javnimi razglasi vred razglasi.

VIII. Vknjižene pošiljke, o katerih so dobile stranke obvestilo, se izročajo tako, da pridejo stranke same ponje ali da pooblaste občinskega sla, da jih prinese, ali da pošljejo ponje kako drugo osebo.

IX. Pošta izroča vknjižene pošiljke samo na obvestilo, ki mora biti podpisano tako, kakor je spodaj omenjeno.

X. Če pride naslovnik sam po pošiljko in je pošti znan, se mu izroči pošiljka brez overjenega podpisa. Če pa naslovnik ne pride osebno po pošiljko, se izroči pošiljka samo tedaj, če je njegov podpis overila občina.

XI. Ako je naslovnik pošti neznan, mu mora vselej občina overiti podpis in potrditi istovestnost.

XII. Ako naslovnik ne zna pisati, napravi na obvestilo samo ročno znamenje (†††), podpiše pa ga občinski uslužbenec, ki je pooblaščen za overjanje podpisov, in potrdi hkrati tudi njegovo istovestnost s svojim podpisom in občinskim pečatom.

XIII. Vse vknjižene pošiljke, o katerih so došla na ta način podpisana obvestila v občinski torbi ali pa jih je prinesel občinski sel, pošlje pošta v zaklenjeni torbi oziroma po slu naslovnikom. Nakaznice pošlje pošta, ko prejme pravilno podpisano obvestilo, nakaznični znesek pa šele potem, ko prejme nakaznico, na kateri je podpis prejemnika overjen od občine. Če pride neznan prejemnik osebno s podpisanim in overjenim obvestilom, se mu izplača nakaznični znesek, ko podpiše nakaznico, ne da bi moral biti ta podpis overjen.

(Dalje)

Gospodarski in stanovski del.

NAŠA TRINAJSTA PLAČA.

Nova vlada je pričela z nami neresno igro s trinajsto plačo, ki so jo potem nadaljevali vsi listi, čijih uredništvom ni znano, da take plače brez zakona sploh ne moremo prejeti. Če bi nam vlada hotela resno pomagati iz naše skrajne bede, bi uporabila sredstvo, ki ji je edino na razpolago. Zakaj pa ne predlaga zvišanja naših doklad v finančnem odboru? Pred volitvami smo in radi bi videli, katere stranke bi glasovale v tem odboru proti zvišanju naših doklad. Prepričani smo, da nobena. Še celo zastopniki kmečiškega ljudstva uvidevajo našo mizernost in bi tak predlog gotovo podprli, ker se zavedajo, da je zadovoljitev naših skromnih zahtev prvi predpogoj za skupno konsolidacijo. Ali vlada kaže, da nima resne volje. Zdaj so važne samo volilne priprave; kaj ji mar vse drugo! Važna je prehrana »pasivnih krajev«

kjer bi se dal ujeti kak mandat, cela uradniška mesta in trgi pa lahko izumirajo. Ali bomo morali res čakati novega parlamenta?

NAŠ SLADKOR.

Človek bi naravnost obupal nad slabimi prevoznimi sredstvi, ko čaka in čaka na obljubljeni sladkor, ki neče iz Bečije v Ljubljano. Ko pa pomislimo, da bodo njegove cene določene glede na dnevne cene v privatni prodaji, ki z vsakim dnem zrastejo, nam postane stvar čisto jasna. Bomo pač zopet enkrat opeharjeni. Razen tega ga pa dobimo (če ga sploh dobimo!) samo polovico, kakor da bi se bila druga polovica posušila, čeprav smo morali vnaprej plačati obrok za celo količino. Druga polovica našega sladkorja bo pa gotovo služila v dosego kaknega mandata. Take šale se dajo zbijati pač samo z javnimi nameščenci, ki potrpežljivo prenesejo vsak udarec v obraz, pa naj bo še tako hud.

DRUŠTVO POŠTNIH URADNIKOV IN URADNIC.

je poslalo delegaciji ministrstva financ v Ljubljani sledečo vlogo:

»Izpraševalna komisija iz državnega računostvja pri delegaciji ministrstva financ je z odlokom štev. 21 odklonila naši članici Mariji Babšek, vežbenici pri poštne čekovnem zavodu, prošnjo za pripustitev k izpitu iz državnega računostvja z motivacijo, da prosilka nima mature.

Kolikor nam je znano, je to prvi slučaj, da se ni ugodilo taki prošnji zaradi navedenega razloga. Več uradnic pri ček. zavodu z licejsko maturo, ki odgovarja le šestim razredom srednje šole, je položilo omenjeni izpit. Tudi uradniki poštnega ravnateljstva, ki nimajo mature, so bili brez ugovora pripuščeni k izpitu.

Od vseh uradnikov, ki so bili uslužbeni pri dunajski poštni hranilnici, se je zahtevalo, da položijo omenjeni izpit, torej tudi od takih, ki so imeli le ljudsko šolsko naobrazbo. Polagali so ga lahko tudi certifikatisti z uradniškim certifikatom.

Ker nam ni znana nobena naredba, s katero bi bila predpisana posebna šolska naobrazba za položitev izpita iz državnega računostvja, ampak je še vedno v veljavi stara naredba, da ga morajo polagati vsi uradniki gotovih strok, ugovarjamo proti zgoraj navedenemu odloku izpraševalne komisije in prosimo, da se razveljavi.

Na to vlogo je odgovorilo predsedstvo delegacije ministrstva financ za Slovenijo in Istro dne 10. t. m. s poslovno štev. 3153/V ex 1922 takole:

»Na vlogo štev. 60 z dne 6. novembra 1922 se naznani, da je delegacija sklep izpraševalne komisije, da se kandidatka Babšek ne pripusti k izpitu drž. računostvja, ukinila ter komisiji naročila, da o tem kandidatko obvesti in jo pozove, da se podvrže izpitu v prihodnjem terminu. Delegat: Šavnik.«

S tem je torej definitivno rešeno vprašanje, ki je nekaj časa brez potrebe razburjalo uradniške kroge po Ljubljani.

VEDNO LEPŠE.

Zagrebski »Jutarnji list« je dne 15. decembra l. l. pod za glavjem »Nedovoljeno prošnjačenje nameščencev ček. zavoda« priobčil naslednji dopis:

»Naši pridobitni krogi dobivajo te dni pisma, v katerih apelira organizacija nameščencev ček. zavoda na njih darežljivost o priliki bližajočih se praznikov in to glede na uprav desperatne materialne prilike, v katerih se danes nahajajo državni nameščenci.

Mislimo, da tako prosjačenjske ni dostojno za državne uradnike in to baš za one, ki delajo za državo v njenem koristnosnem zavodu in bi bilo v interesu njihovega ugleda, da ustavijo to akcijo.

Vemo, da je del dnevničarjev res slabo plačan — kakih 30 od njih z 80 K na dan — drugi imajo na dan do 100 K — a imenovano osebje od 120 do 200 K na dan. Naravno, da se pri današnji draginji težko primerja kraj s krajem. Toda niso samo nekateri uslužbenci ček. zavoda tako slabo plačani. Vsi njihovi tovariši z nič manj težko službo pri pošti so ravno tako mizerno plačani.

O kaki akciji teh ljudi v taki formi nam ni ničesar znanega, dasi jih je več sto, pa ako so vsi ti držali na svoje dostojanstvo, bi morala tudi mala organizacija čekovnih nameščencev premisliti malo bolje, preden se je odločila, da se o priliki praznikov izpostavi na tak način.

Gospoda od organizacije bi morala drugače razumevati svojo nologo ter mesto prosjačenjske zahtevati od ministrstva, da jih obrezbedi s primernimi premijami in da koncem leta pravilno razdeli nagrade, ki jim pripadajo po zakonu kot 5% tantijema od čistega dobička ček. zavoda. Če prvo leto svojega poslovanja je izkazal ta zavod lep dobiček, pa bi od tega odpadlo na uslužbence nekaj stotisoč kron. To jim po zakonu pripada in s tem jim naj ministrstvo pomaga!

Pisec se v ostalem delu članka pritožuje čez neke težkoče, ki se delajo računometnikom, kar pa naše čitatelje gotovo ne zanima in zaradi tega ne priobčimo tega dela.

Zanimivo! Kaj ne? V Celju prosjačijo po trgovinah. V Mariboru izstopajo iz vseh kulturnih in političnih društev. V Ljubljani se v prostem času udinjajo kot pisarji in delavci, Zagrebčani so pa bolj pametni ter se za prosjačenjske organizirajo. Ne bi li kazalo, da jih tudi mi posnemamo. Ustanoviti bi bilo treba društvo beračev v državni službi. Člani tega društva bi se meniali v prostem času postavljali na važnejša križišča ter bi imeli na prsih tablico z napisom: Gine mo od glada. Pomagajte! Pod tablico bi imeli okoli ledja privezано pločevinasto pušico, kakršne rabijo naši mežnarji za pobiranje milodarov. Ker sem preričan, da učinek tak ali tak ne bo izostal, svetujem, da poskusimo.

Organizatorično gibanje.

Sestanek članov naše Zveze

Ile bil dne 5. januarja 1923 v mestni posvetovalnici. Predsednik je pozdravil navzoče ter menil, da je udeležba jako pičla, kar dokazuje, da se članstvo jako malo briga za organizatorično delo ali je pa postalo že popolnoma apatično. Sestanek je sklical, ker je hotel člane informirati o sedanjem položaju ter jim dati priliko, da lahko z vprašanji in nasveti vplivajo na nadaljnje delovanje Zveze. Nadaljeval je nekako tako: »Letošnje leto je najslabše, kar smo jih doživeli in niti med vojsko nismo trpeli takega pomanjkanja kakor sedaj.

Stojimo prav na robu prepada. Ves trud in vsa denarna sredstva, ki smo jih upotreabili v boju za izboljšanje našega bednega stanja, so bila zaman. Gospodje, ki imajo v rokah našo usodo, so se brigali za politiko in osebne interese, samo za nas ne. Vemo, da treba najti nove vire dohodkov, ako hočejo nas obrezdediti. Davki pa, naj bodo taki ali taki, niso nikdar prijetni za davkoplačevalce in nikdar popularni za poslance. Bilanca naših uspehov je jako slaba, perspektiva pa še slbša.

Proti moji osebi se zadnje čase ruje. Češ Urbančič samo obeta in farba. Kaj sem zagrešil? Po kongresu sem objektivno poročal o obljubah, ki smo jih dobili na najboljših merodajnih mestih in o ugodnih utisih, ki smo jih takrat odnesli iz Beograda. Pomoč so nam res obljubili vsi od vrhovnega šesa vlade do zadnjega poslanca in jaz sem jim verjel. Ako so oni nafarbalili mene in še štiri sto drugih delegatov, potem sem seveda nafarbal jaz vas tu in v Mariboru, ko nisem poročal nič drugega kakor to, kar smo doživeli in izvedeli v Beogradu. Po mojem mnenju bi morali započeti z energično akcijo mesec dni prej kakor smo to storili. A v tem žal nisimo mogli odločevati mi, ampak se je moralo vršiti vse sporazumno z osrednjim Savezom državnih namještenika. Naše vprašanje je gotovo požurilo vladno krizo. Za pričo lahko pozovem delegate iz drugih pokrajin, bodi uradnike bodi nižje uslužbence. Vsi smo poročali enako. Tudi med uradništvom so taki, ki zvrčajo vso krivdo na Zvezo, dasiravno dobro vedo, kakšno oporo ima »Zveza« ravno v njih samih.

Drugo, o čemer sem nameraval poročati, sta uredbi o organizaciji ministrstva pošte in o regulisanju zvanja i plata. Obe uredbi je podpisal ministrski svet in kralj ter odobril zakonodajni odbor, obe imata torej moč zakona. Po drugi uredbi smo bili prevedeni, a prva se vsaj pri nas ni izvajala. Kakor znano, je kongres v Beogradu zoper prvo enoglasno protestiral, in imeli smo nekaj časa vtis, da je p koptana. Devetega okt. so mi povedali pri ministrstvu, da je že vse uradništvo v meših stare Srbije in Črnogore prevedeno po prvi uredbi in da se bo provedba raztegnila po možnosti kritia tudi na prečanske pokrajine. Naprosil sem nekatere gospode pri ministrstvu, da se naj z novim prevedenjem počaka vsaj dotle, da se mi posvetujemo in zavzamemo stališče. Pred nekaj dnevi sem bil pa obveščen, da se moji želji ni ugodilo, ampak da so nekateri uradniki prevedeni tudi v Sloveniji po prvi uredbi. Ta uredba ima gotovo tudi svojo dobro stran. Tako bo vsak uradnik, ki bo preveden pridobil letnih Din. 500 na osnovni plači. Na drugi strani pa je izpodkopana ambicija do šolske naobrazbe, ko lahko doseže pri direkciji vsa mesta razen direktorjevega in njegovega zamenika uradništvo brez fakultetne naobrazbe. Vse osebje, ki se porablja pri prometu, je izenačeno. Razlika med prometnim in takozvanim poslovnim osebjem je izginila. Plače tega uradništva se pričnejo z Din. 2000 ter dosežejo Din 5000, medtem ko dosežejo kontroloria pri direkciji le Din. 4500. Dobil sem poročilo iz Beograda, da se je prevedba uradništva pri ravnateljstvu že izvršila, a ostalo osebje pride na vrsto z novim budžetnim letom, to je s 1. junijem t. l. Povedali so mi tudi, da ne bo noben protest zalegel. To sem vam razložil, da ne bo nepotrebne kritike. Res je, da nas bi današnje stanje pehnilo v tretjo kategorijo nove pragmatike, ako bi bila sprejeta, omenim naj

pa, da so mi pri ministru zatrjevali, da se bo v tem slučaju zopet sortiralo. Pri direkčiji je postal maturant ali kontrolor enak juristu, pri prometu pa podrejen činovnik enak predstojniku. Razumljivo mi je, da ta uredba ne ugaja maturantom, še manj pa juristom. Kakor čujem sem med onimi, ki so bili prevedeni tudi jaz, ker sem med starejšimi uradniki ravnateljstva. Preveden sem za kontrolorja I. razreda, kar odgovarja popolnoma kontrolorju III. razreda druge uredbe in ni torej smatrati se prevedbe za kak avancement. Kdor ima na pr. plačo Din. 3031, se mora prevesti na Din. 3500, in mene so prevedli na Din. 4500, ker sem imel že nad Din. 4000 plače. Zagotovim naj vas pa s častno besedo, da ni o tej moji prevedbi nisem z nikomer govoril v Beogradu in sem šele sedaj o njej zaznal. To sem povedal zaradi tega, ker vem da zlobneži govore o predsednikih, ki napredujejo in ničesar ne store za izboljšanje položaja ostalih tovarišev.

Preidem na precej kočljivo točko, to je razgovor o naših gospodarskih podjetjih. Osnovani smo jih v glavnem zaradi tega, da naši člani nabavljajo potrebščine lahko plačujejo v obrokih. Naša podjetja stois danes materialno jako slabo. Vsi člani so se jih posluževali jako pridno, nekateri še celo prepridno, a zaradi bede ne morejo odplačevati obrokov. Tako imamo danes 800.000 kron pri naših ljudeh. Kadar teriamo dobimo skoraj vedno enak odgovor: »Bom že plačal, kadar bom mogel.« Načelstvo in nadzorništvo zadruga je zahtevalo, da plačujejo člani večje obroke, kar je popolnoma pravilno, ker moramo plačevati za dolg, ki ga imamo na drvh 14% in za dolg, ki ga imamo na premogu 16% obresti. Samo na obrestih izgubimo 100.000 K letno. Najci smo večje posojilo ter odplačali dolg za drva in premog. Ker smo posojilo dobili po nižji obrestni meri, smo nekaj pridobili napram prej omenjenim visokim obrestnim meram, po katerih smo odplačevali zaostanke za kurivo. Pri odplačevanju dolga smo naše člane kolikor mogoče pardonirali, posebno nižje nameščence, ki trpe zaradi maksimiranja prejemkov. Vendar smo se morali postaviti na stališče, da mora biti vsak dolg najkasneje v šestih mesečnih obrokih poravnat. Zaradi tega so se nekateri mesečni obroki pri nekaterih zvišali, pri drugih pa zopet znižali. Naradili smo energične korake, da se odtegljaji pridržijo v blaginji pred izplačilom. Čuim, da so danes silno protestirali oni, ki so dobili plačo za nazaj in da protestirajo že tudi oni, ki dobe plačo vnaprej. Pomagati ne moremo, ker pravijo odborniki, da odklanjajo vsako odgovornost, ako se sklep o red. odplačevanju ne izvrši popolnoma. Le v treh slučajih, ki so bili res drastični, smo sprejeli odplačevanje.

Čudno je, da trni vsakokrat, kadar nam gre slabo, največ le organizacija. Vsega je le ona kriva in vsak udarja po njej. Pričakovali bi ravno nasprotno, da se je namreč vsak tesneje oklene in skuša okrepiti njeno moč. S članarino, ki jo dobivamo danes, bo težko kaj ukreniti in treba misliti na to, da jo zvišamo. Ustvariti si bomo morali predvsem fond, iz katerega bomo podpirali one, ki se bodo posrečili v boju za naš dobrobit. Dosedanja izkušnja nas uči, da je bila politika vedno močnejša kakor organizacija in bomo morali napeti vse sile, ako hočemo z organizacijo ustrahovati politiko. Otvarjam debato o vseh točkah, ki sem jim omenil v svojem govoru.

K besedi se je prvi oglašil tovariš

Ban, ki je opisal razburjenje nekega tovariša zaradi previsokih odtegljajev. Kritiziral je drago delo v naši krojačnici ter omenil, da je moral neki član plačati za to, da se mu je obrnila sukinja. Din. 272 kljub temu, da jo je sam razparal, a krojači v okolici zahtevalo za izdelavo nove suknie le 700 kron.

Predsednik odgovarja, da moramo plačevati krojče po prvem tarifnem razredu in da je s staro robo več dela kakor z novo, ker jo je treba očistiti in zlikati preden se obrne.

Tovariš Zupanec je mnenja, da plačujemo mi dražje v naši krojačnici kakor bi plačevali pri najboljših krojačih, a pri tem ima naša delavnica polno udobnosti, ki jih druge nimajo. Delo se plačuje po prvem tarifnem razredu vseprek tudi takim krojačem, ki delajo samo po kosih, na primer nič drugega kakor same hlače. Svetuje članom, da se naše krojačnice kolikor mogoče izogibljejo in si dajo delati obleko na deželi. Stroške za vlak bodo dobili s pol cenejšim delom mnogokrat povrniene.

Tovariš Mlač pravi, da je razburjenje nastalo le zaradi tega, ker se članstvo ni pravočasno obvestilo z okrožnico, kaj se namerava storiti. Zadnji dan ne more nihče urediti izdatkov po prejemkih, ki jih ni poznal.

Predsednik sporoči, da namerava sklicati sestanek zadrugarjev, na katerem se bo sklepalo o eventualni preureditvi zadruga oziroma o njenem razpustu, ako bi se izkazalo, da zahtevalo člani same ugodnosti, ne marajo pa poravnati svojih obveznosti. Ako se bo na sestanku ugotovilo, da je večina za razpust, česar pa ne pričakuje, potem bo sklical občni zbor.

Tovariš Janežič je za takojšnje sklicanje občnega zbora in je proti sklicanju sestanka.

Tovariš Potokar opozarja navzoče na okrožnico, ki jo je izdal gospodarski odsek v februarju ali marcu lanskega leta in v smislu katere bi moral odplačevati vsak naročnik premoga po 80 K mesečno od tone naročenega premoga in po 50 K od metra drv. Ako bi zadrugarji res tako odplačevali, kakor se je zahtevalo, potem bi moralo biti koncem lanskega leta vse kurivo plačano in bi nam Uher ne ustavil dobave premoga. Ker je morala zadruga vzeti posojilo, so stroški vedno večji in plačujemo nad 100.000 K na leto za obresti in upravne stroške. Namen zadruga pa ni samo, da dobijo člani potrebščine na obroke, ampak jih moralo dobiti tudi ceneje. Skušal bo to doseči na ta način, da se dolgovi, ki jih imamo pri dveh denarnih zavodih odplačajo ali vsaj zmanjšajo. Nameraval je znižati cenik dela v čevliarnici, a se mu to ni posrečilo, ker so čevliarji zahtevali 25% povešek.

Predsednik ugotovi, da se ni treba bati pri zadrugi kakega razočaranja. Danes govorimo le o tem, kako bi postavili nože obrate na boljše noge in zaradi tega kritiziramo vse ono, kar je slabo. Ako bi danes zadruga razpustili, potem bi ostal še precejšen čist dobiček, ker ni nevarnosti, da bi ne mogli dolgovi, ki jih imamo pri članih, izterjati.

Tovariš Zupanec meni, da smo pri dobavi drv vedno prikrajšani. Pri vladi oziroma pri inženirju Otahalu jih plačujemo vedno dražje kakor se prvotno pogodimo. Letos so nam obljubili, da jih bomo dobili po Din. 111, plačali jih pa bomo po 500 kron. Pri Regovcu bi jih dobili ceneje. Isto je s premogom.

Predsednik odgovarja, da smo z dobavo drv lahko zadovoljni, ker jih dobi-

vamo vendar po 400 kron ceneje kakor je dnevna cena. Pri dogovoru z inž. Otahalom smo obljubili, da bomo plačali tudi dražje, ako so se podražili prevozní stroški, in ker se je to zgodilo, smo primorani, da izpolnimo dano obljubo. Res bi lahko dobili pri Regovcu drva ceneje, a morali bi jih takoj plačati, česar pa ne moremo storiti. Nekateri so dobili jako slaba drva in ti bodo odškodovani, ako se zgledajo.

Razgovor je nato prešel na položaj, ki so ga ustvarile znane uredbe, posebno na prevedbo nižjih nameščencev in na izplačanje prejemkov vnaprej za deželne pismonoše in privremene poštarje.

Pogrebno društvo poštinih in brzojavnih nižjih uslužbencev za Slovenijo s sedežem v Ljubljani vabi člane na redni občni zbor, ki bo 27. januarja 1923 ob pol 7. uri zvečer v dvorani pismonoš na glavni pošti. Prosimo obilne udeležbe. — Predsedstvo.

Redni občni zbor Društva prometnih poštinih uradnikov v Ljubljani bo v sredo, dne 7. februarja 1923 ob pol 20. uri v gostilni pri Mraku (Rimska cesta) s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika in revizorjev. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Občni zbor Osrednjega društva poštinih in brzojavnih uslužbencev za Slovenijo. Dne 17. decembra se je vršil občni zbor društva v nabit polni posvetovalnici mestnega magistrata. Obravnavala so se razna društvena vprašanja v mirnem in discipliniranem tonu. Glavne točke zborovanja so bile sledeče: Razmotrivanje našega gmotnega položaja in pota za zboljšanje našega gmotnega položaja. Po vsestranskem razmotrivanju so zborovalci prišli do zaključka, da si lahko pomagajo edinole, če vsi složno in vestno izpolnjujejo društvene dolžnosti. Poudarjalo se je, da je v vsakem slučaju potrebno pomagati tovarišem in njih družinam, če se izkažejo, da so naše pomoči potrebni. Po daljšem razmotrivanju se je ugotovilo, da ne leži krivda na naši strani, če se nismo združili s poduradniškim društvom. Naš cilj je bil vedno združitev, ker vemo, da bi bil naš ugled in naša moč večja in bi si skupno tudi laže pomagali. Ker pa tovariško poduradniško društvo ni hotelo ničesar slišati o združitvi, je tudi naše društvo za sedaj opustilo vsak poskus. Poudarjalo se je, da nam ta razdvojenost škoduje, in še posebno tovariškemu poduradniškemu društvu, ki že itak šteje le malo članov. Zvišala se je članarina za selske in pomožne sluge od Din 1.50 na Din 2, za uradne sluga in poduradnike pa od 2 na Din 2.50. Novoletni prispevek se je določil na 2 Din, pogrebni prispevek pa od 250 Din na 375 Din, in sicer za člane društva kakor tudi za njih žene, če žive skupaj, sicer se pa izplača pogrebni prispevek tistemu, ki društvenega člana pokoplje. To je lep korak narej, ker je v minulemu letu društvo prispevalo samo za smrtni slučaj člana, ne pa tudi za njegovo ženo. Tudi samci ki žive skupaj z materjo, dobe ob njeni smrti tak prispevek, kar je vsakakor popolnoma upravičeno. Društvo ima v narču še več dobrih in socialnih načrtov. Pozivamo vse tovariše, ki do sedaj še niso včlanjeni, da se včlanijo v naše društvo, ker je občni zbor sklenil za ja-

nuar in februar, da lahko pristopijo tudi čez 50 let stari pod običajnimi pogoji. Čim več nas bo, tem večje podpore bomo mogli deliti in potrebnim pomagati. Od bor.

Razne vesti.

Svetovni poštni kongres. V Stockholmu se bo vršil letos v mesecu juniju svetovni poštni kongres. Ob tej priliki bo praznovala mednarodna svetovna poštna organizacija svojo petdesetletnico.

Kdor je zaostal! Kdor je zaostal z naročnino, naj jo poravnata takoj, da bomo list mogli vzdržati. Prosimo, da vsi oni tovariši, ki so nam ostali zvesti, to upoštevajo. — S tem pa smo povedali, da je precej naročnikov odpadlo. Vzrok je iskati v našem mizernem stanju. Toda to ni opravičeno, kajti 5 kron na mesec bi pa lahko utrpel vsakdo. Tovariši, pomislimo, da bomo list še zelo potrebovali. Z listom prenehati, je lahko. Toda list zopet osnovati in poživiti je zelo težko.

Pišite v list! Pogrešamo sotrudnikov. Zato prosimo vse tovariše, naj po svoji moči prispevajo. V tekočem letu bomo članke honorirali.

Odgovorni urednik Ivan Benčan, Ljubljana.

Izdaja Zveza poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Tiska „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Ivan Bonač trgovina s papirjem
priporoča svoje
pisarniške potrebščine.

JOSIP REBEK

stavbeno ključavničarstvo

LJUBLJANA, Cankarjevo nabr. 6. (63)

Teodor Korn LJUBLJANA, Poljanska cesta 8. Telefon 14. **Stavbeni in galanterijski klepar.** Pokrivač streh vsake vrste. Upeljava vodovodov, kopalne sobe, kloseti itd. — Sprejemajo se vsakovrstna dela in poplave po nizkih cenah. Delo dobro in zajamčeno. (21)

Manufakturna trgovina na veliko

Hedžet & Koritnik

Ljubljana

Fračiškanka ul. 4.

Telefon Int. 75.

(70)

Brzjavljavi: Hedžet

Josip Petelinc

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška zaloga na boljših šivalnih strojev „GRITZNER“ v vseh opremanih za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače

Neveste!

Zaloga pohištva, lastna tapetna delavnica

Od navažne do najlineje opreme. Cene dnevne.

Brata Sever

Ljubljana, Gosposvetska c. 13. (Kolizej).

Kunstek & Pleterski

trgovina z manufakuro, modnim blagom, usnjem in kožami

Ljubljana, Vodnikov trg 5. (24)

Kožuhovina in čepice

se dobe pri krznarju

Filip Bizjak

Gospodsvetska cesta 13. (Kolizej). (20)

MODNA TRGOVINA

A. SINKOVIC nasl. K. Soss

Ljubljana, Mestni trg 19.

Priporoča svojo zalogo; perila, pletenine, svile, modni nakit, galanterija, kožuhovina, parfumerija.

Cene priznane nizke. (72) Cene priznane nizke

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & C. E. Ljubljana

Pisarna Emonska cesta 8. 313 Telefon Interurban 249

Tovarna Erjavčeva cesta 2. 249

Najmodernejša in največja tovarna moških, dečjih in fantovskih oblačil.

KONKURENČNE CENE.

„MERA KL“

Medic, Rakovec & Zankl

tovarna kemičnih in rudniških barv in lakov Centrala Ljubljana. Podružnica Maribor.

Saladišče: Novi Sad.

Ljubljana: Telefon 64. Brzjavljavi: MERA KL

Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode. Priznana najboljša in za desijiva kakovost barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljate, mavce (Gips), mastence (Federweiss), strojno olje, karboinej, steklarski in mizarški klej, pleskarski, slkarski in zidarski čopiči drugi v to stroko spadajči predmeti. (18)

Aleksander Oblat

trgovina čevljev

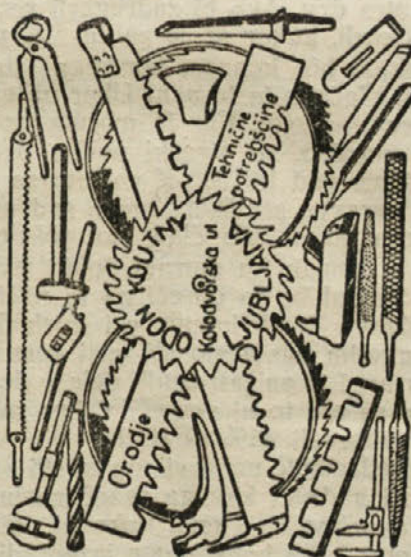
na debelo in drobno

Za pošne in železničarske uslužbence 5% ceneje.

Centrala: Ljubljana, Sv. Petra c. 18.

Podružnica: Maribor, Vilsonov trg 2.

(23)

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANC, LJUBLJANA
Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah. (22)

Telefon št. 426.

Telefon št. 426

Stavbeno podjetje

Ivan Ogrin, Grubarjevo nabrežje št. 8

se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne. Točna postrežba (25)

Menjalnica

v Ljubljani, Prešernova ulica
kupi in prodaja vseh vrst valut po naugodnejših cenah.

Reiher & Turk

Odprto tudi popoldan. (28)

Priporoča se tvrdka
The Rex Co. Ljubljana
Zaloga pisalnih strojev.

VOJNOVIČ & CIE
LJUBLJANA
ELEKTRO
MATERIJAL

Ljubljana
Mestni trg 5.

O. BERNATOVIC

trgovina
konfekcijska

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Ustanov. 1900. Delniška glavnica in rezervni zakladi ca K 150.000'000

Cekovni račun št. 10.509. Brzjavljavi naslov: Banka Ljubljana. Telefon št. 261 in 413.

Se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle. Obrestuje vloge najugodneje. Prodaja srečke razredne loterije.

PODRUŽNICE: Brežice, Celje, Gorica, Kranj, Maribor, Metković, Novi sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.